

B. Amler, D. Betke, H. Eger, C. Ehrich, A. Kohler, A. Kutter, A. von Lossau, U. Müller, S. Seidemann, R. Steurer, W. Zimmermann 1999. Working Group on Integrated Land Use Planning Land Use Planning Methods, Strategies and Tools Eschborn, 1999 Published by: Deutsche Gesellschaft für Technische Zusammenarbeit (GTZ) GmbH P.O. Box 5180, 65726 Eschborn, Germany 212 pages

5 Arazi Kullanım Planlamasında Uygulama

5.1 Arazi Kullanım Planından Uygulanmasına

5.2 "Uygulanabilir Paketler" Şeklinde Uygulama

5.3 Uygulama Stratejileri

5.4 Planın Uygulanmasının Düzenlenmesi ve Finansmanı

5.5 İzleme ve Değerlendirme (İ&D) ile Plan Uygulamasının Kontrol Edilmesi

Bu bölüm, uygulanmayan AKUP'un zaman ve enerji kaybı olduğu ilkesi tarafından yönlendirilmektedir. Bu süreçte alınan önlemler öncelikle yararlanıcı nüfusun, yani uygulama sürecindeki ana aktörlerin çalışma ritimlerine ve öğrenme süreçlerine yönelik olmalıdır. Plan uygulamasını zorlamak genellikle dezavantajlı olur. Bu nedenle uygulama, gerçekçi zaman dilimleri için katılımcılar tarafından mutabık kalınan kısmi uygulama planları çerçevesinde gerçekleşir. Kısmi uygulama planları çekici hedefler içermeli ve yararlanıcı grupların ulaşabileceği hacme uyacak şekilde uyarlanmalıdır. Uygulama giderek merkezi olmayan (yönetim) yapılar çerçevesinde gerçekleşeceğinden, yeni görevlere yetenekli meslektaşların hazırlanması gerekmektedir. Bu, istişare ve eğitim yoluyla yapılabilir. Köy düzeyinde, kontrol mekanizmaları kurulmalı ve teşvik edilmelidir. Bunun ve teşviklerin ve tazminatın sağlanması için bir ön koşul, en azından ilkel bir yasal çerçevenin uygulanabilirliğidir. Hedef grubun mevcut kapasiteye rağmen uygulama için anlaşmalara uymadığı bazı durumlarda, bir köyle işbirliğini (geçici olarak) kesmesi bile düşünülmelidir. Uygulama için öncü kurumlar çoğunlukla devlet yetkilileri veya bölgesel kalkınma organlarıdır.

Aşağıdaki temel ilke geçerlidir:

Entegre planlama, sektörel uygulama.

Yatırım hacmi, finans kaynakları, uygulayıcı kurumlar ve katılım şekli arasında güçlü bir karşılıklı bağımlılık vardır. Uygulama, yaygın olarak sabitlenen göstergeler temelinde bir izleme ve değerlendirme sisteminin yardımıyla izlenir ve kontrol edilir. "Fiziksel" sonuçlar kolayca ölçülüp yargılanabilse de, "ölçüm" (öğrenme) süreçleri için araçlar hala az gelişmiştir. İzleme ve değerlendirmede, yararlanıcılar yalnızca veri toplayıcıların işlevini yerine getirmekle kalmamalı, aynı zamanda planlamada zamanında düzeltmeler yapabilmelidir.

5.1 Arazi Kullanım Planından Uygulanmasına

Arazi kaynakları yönetimi ve kırsal bölgesel kalkınma ile ilgili projelerde önlem almanın farklı yolları vardır. Deneyimler, özellikle geniş alanlar için ilgili önlemlerin uygulanmasının da bu şekilde planlanması gerektiğini göstermiştir. Ancak çoğu durumda, planlama ihtiyacı sadece uygulamaya yönelik direktifler sayesinde ortaya çıkmaktadır. Yapılacak değişikliklerin çerçevesi, arazi kullanım planında gösterilen ve açıklanan arazi kullanım seçenekleri, arazi kullanımına ilişkin üzerinde anlaşmaya varılan düzenlemeler ve ilgili yatırımlar tarafından hem finansman hem de işçilik açısından verilmektedir. Planlanan müdahale miktarının hem hedef kitlenin mevcut emeğini hem de bütçeyi aşması nadir değildir. Bir arazi kullanım planının uygulanması, ek dış işgücü ve finansman sağlayarak diğer kalkınma kuruluşları tarafından hızlandırılabilir de, arzu edilen bir durum değildir. Değişiklikleri zorlamamak veya

çok hızlı uygulamak gerekliliğine açıkça atıfta bulunulmalıdır. Yansıtmak ve özümsemek için zaman verilmelidir. Faydalanıcı nüfusun yaşam ritmine saygı gösterilmelidir. Planın uygulanması hedef kitlenin asıl ve özgün görevidir. Dış destek, yalnızca arkadaşa tavsiye ve materyallerin yanı sıra, aksi takdirde hedef grup için erişilebilir veya karşılanabilir olmayacak özel teknik bilgi birikiminden oluşmalıdır. Projenin atanması, test önlemleriyle sınırlıdır, ancak hiçbir şekilde bunları daha geniş bir alanda yürütmekle sınırlı değildir. Tedbirlerin bağlayıcı bir karaktere sahip olması, yani üst direktiflerin doğası (ör. korunan bölgelerin belirlenmesi), planlama ve uygulamaya ilişkin genel koşulların değişim dinamikleri ve müdahale eden yetkililerin katılımı, uygulama için önemlidir. . Uygulama, ilgili makamların sektörel yönelimlerine göre tedbirlere katılabileceği şekilde organize edilmelidir.

Tedbirlerin içeriği ve türü, birleştirilebildiği gibi farklı kriterlere göre de düzenlenebilmektedir. Seçim, uygulama süreci üzerinde belirleyici bir etkiye sahiptir:

- Bireysel önlemler "spot önlemler" olabilir veya geniş alanları kapsayabilir;
- Önlemler, insanların davranışlarındaki değişiklikleri hedefleyebilir;
- Önlemler kısa, orta veya uzun vadeli olabilir. Ayrıca, aşağıdakiler arasında bir ayrım yapılmıştır: • teknik önlemler (erozyona karşı koruma, altyapı);
- idari ve yasal önlemler (kanunlar, tapuların verilmesi);
- kurumsal önlemler (taahhüdün oluşturulması)

5.2 "Uygulanabilir Paketler" Şeklinde Uygulama

Planların hedef grubun istek ve potansiyeline göre uyarlanması, genel olarak teknik müdahalelerin "uygulanabilir" paketlere bölünmesi anlamına gelir. Bunların sabit bir zaman çerçevesi vardır ve yıllık ve iki yıllık uygulama planlarıyla ilgilidir. Bu nedenle, tek bir "uygulama planı" yoktur, ancak amaçlanan tüm müdahaleleri birlikte içeren bir dizi ardışık kısmi uygulama planı vardır.

Kısmi Uygulama Planları

Bireysel kısmi uygulama planları hazırlanırken, bunların kısa ve orta ve uzun vadeli "çekici" müdahaleleri yaklaşık olarak tüm planın amaçladığı oranda içermesine dikkat edilmelidir. Bu, projeye her uygulama dönemi için hedef nüfusa sürdürülebilir ve çekici bir karışım sunma fırsatı verecektir. İlk birkaç yılda, kârlı kısa vadeli özellikleri nedeniyle yalnızca en çekici tedbirlerin uygulanmasından kaçınılmalıdır. Bunun bir örneği, sulama şemalarının ilk kurulumu ve daha sonraki bir aşamada yavaş büyüyen ağaçlarla ağaçlandırma olabilir. Bu şekilde, özellikle arazi kullanım planlamasının "ideolojik motorunu" temsil eden ekolojik açıdan önemli müdahaleler geride bırakılacaktır. Köy faydalanıcılarının gözünde uzun vadeli fayda müdahalelerinin olması bu tehlikeyi pekiştirmektedir. genellikle çok düşük bir sıralamaya sahiptir. Bu önlemlerin çoğu, ancak diyalog odaklı bir ortaklık işbirliği nedeniyle gerekli motivasyon yaratıldığında ve oluşturulduğunda gerçekleştirilecektir 5.2 "Uygulanabilir Paketler" Şeklinde Uygulama Kısmi Uygulama Planları 108 Gerekirse Kısmi uygulama planlarının yararlanıcıların potansiyelini aştığı ve bu nedenle uygulama süresinin sonuna doğru bazı planlı müdahalelerin gerçekleştirilememiş olduğu ortaya çıkarsa, uygun sonuçlara varılmalıdır. Uyarlanmış kısmi uygulama planlarının hazırlanmasındaki ilerleme daha yavaş ve daha gerçekçi olacaktır. Emek tasarrufu sağlayan teknikleri de dikkate almakta fayda var (örn. fidanlıktan fidan dikimi).

Örnek Olarak Tanzanya

Tanzanya'daki Handeni Entegre Tarımsal Ormancılık Projesi'nde (HIAP) sürdürülebilir arazi kullanımı alanındaki önlemler mümkün olduğunca erken uygulanmaktadır. İki yönlü bir strateji uygulanarak, ilk önlemler "köy LUP" için erken bir aşamada kullanıcı gruplarıyla birlikte geliştirilir ve uygulanır. Havza/kullanıcı grubu yaklaşımı ile sürdürülebilir arazi kullanım uygulamalarının uygulanması ve kullanıcı gruplarına ait geniş bağlantılı alanların kapsanması amaçlanmaktadır. Ancak bu, potansiyel koruma alanları gibi ortak planlama gerektiren alanlara uygulanamaz. İkinci yaklaşım olan "köy düzeyinde arazi kullanım planlaması" kullanılarak, tarımsal ormancılık alanları, ekilebilir ve mera alanları, koruma alanları, özel kullanım için ayrılmış alanlar vb. gibi farklı arazi kullanımlarına sahip alanların sınırları belirlenmelidir. Her iki yaklaşım da birbirini tamamlayıcı niteliktedir. herbiri. Doğal kaynakların korunmasını ve sürdürülebilir kullanımını garanti etmelidirler. Böylece, tüm katılımcıların mevcut kapasiteleri, planlama ve uygulama sürecinde adım adım bir prosedürle daha iyi kullanılabilir.

Uygulama sürecinde tekrar tekrar krizler ve çatışmalar yaşanacaktır. İşbirliği yapma motivasyonu hem yararlanıcı grupta hem de danışmanlar arasında dalgalanacaktır. Bir projenin gidişatı, ister planlama ister uygulamada olsun, nadiren en ince ayrıntısına kadar planlanabilen sorunsuz bir süreçtir. Pek çok şey tahmin edilebilir, ancak bazıları beklenmedik bir şekilde ortaya çıkıyor. Ekim ve hasat zamanlarındaki özel işçilik pikleri dikkate alınmalıdır. Ayrıca geleneksel festivaller ve diğer özel etkinlikler de geçici olarak paydaşların ilgisini çekecektir. Bu zamanlarda proje ekibi esnek olmalı ve anlayış göstermelidir. Yeni motivasyon mekanizmaları bulmak için yüksek derecede yaratıcılık gereklidir. Ancak uygulamaya devam etmek hala mümkün değilse aşağıdaki prosedür önerilebilir.

Kriz yönetimi

Kısmi uygulama planları nispeten kısa bir süreyi (1 - 2 yıl) kapsar. Faydalanıcı (hedef) grup müşterek kararlaştırılanı başaramazsa, proje üzerinde herhangi bir önemli bağlayıcı yükümlülük olmaksızın köyle işbirliği kesintiye uğrayabilir veya hatta sonlandırılabilir. Kısmi uygulama planlarının kısa vadeli doğası zorunlu molalar yaratır, Kriz Yönetimi HIAP Durum Analizinin Tanıtımı İlçe Düzeyinde Stratejik Planlama (HIAP/ İlçe) Katılımcı Köy Düzeyinde Arazi Kullanım Planlaması Katılımcı Havza Planlaması Havza/Kullanıcı Grubu düzeyinde Çalışma Planı Grup düzeyinde Uygulama Katılımcı Kırsal Değerleme Katılımcı Kırsal Değerleme Çalışma Planı Topluluk düzeyi 110, ancak hedef grup farkında olmalıdır. Böyle bir kesinti zamanla sınırlandırılabilir. Genellikle 1-2 yıl yeterlidir ve komşu köyler gözle görülür şekilde ilerlemiş olacaktır. Bu şekilde motivasyon yeniden oluşturulabilir, böylece işbirliği yeniden ele alınabilir. Bu nedenle, mevcut kısmi uygulama planı çerçevesinde, proje köye karşı yalnızca sözleşmeden doğan bir yükümlülüğe sahiptir.

Uygulamaya Hazırlık

Katılımcı planlama sürecini başlatan ve sonuçlandıran bir projenin uygulamada da aktif olması garanti edilemiyorsa, özel önlemler alınmalıdır. Asgari bir amaç, ilk proje çalışması sırasında kalifiye olan yerli planlama kurumlarına daha fazla teknik hizmet sağlamak olmalıdır. Böyle bir durumda, tamamlayıcı ulusal veya uluslararası finansman ortaklarını belirlemek ve onları erken bir aşamada projeye dahil etmek çoğu zaman mümkündür. Bu ortaklara ideal koşullar sunulabilir ve mevcut finansman, kapsamlı bir hazırlık olmaksızın doğrudan uygulamada kullanılabilir. Bu, özellikle mali işbirliğinde bulunan birçok uluslararası bağışçının kendileri ve ortakları için dilemesi gereken bir durumdur.

Uygulama sürecinde tekrar tekrar krizler ve çatışmalar yaşanacaktır. İşbirliği yapma motivasyonu hem yararlanıcı grupta hem de danışmanlar arasında dalgalanacaktır. Bir

projenin gidişatı, ister planlama ister uygulamada olsun, nadiren en ince ayrıntısına kadar planlanabilen sorunsuz bir süreçtir. Pek çok şey tahmin edilebilir, ancak bazıları beklenmedik bir şekilde ortaya çıkıyor. Ekim ve hasat zamanlarındaki özel işçilik pikleri dikkate alınmalıdır. Ayrıca geleneksel festivaller ve diğer özel etkinlikler de geçici olarak paydaşların ilgisini çekecektir. Bu zamanlarda proje ekibi esnek olmalı ve anlayış göstermelidir. Yeni motivasyon mekanizmaları bulmak için yüksek derecede yaratıcılık gereklidir. Ancak uygulamaya devam etmek hala mümkün değilse aşağıdaki prosedür önerilebilir.

Kriz yönetimi

Kısmi uygulama planları nispeten kısa bir süreyi (1 - 2 yıl) kapsar. Faydalanıcı (hedef) grup müşterek kararlaştırılanı başaramazsa, proje üzerinde herhangi bir önemli bağlayıcı yükümlülük olmaksızın köyle işbirliği kesintiye uğrayabilir veya hatta sonlandırılabilir. Kısmi uygulama planlarının kısa vadeli doğası zorunlu molalar yaratır, Kriz Yönetimi HIAP Durum Analizinin Tanıtımı İlçe Düzeyinde Stratejik Planlama (HIAP/ İlçe) Katılımcı Köy Düzeyinde Arazi Kullanım Planlaması Katılımcı Havza Planlaması Havza/Kullanıcı Grubu düzeyinde Çalışma Planı Grup düzeyinde Uygulama Katılımcı Kırsal Değerleme Katılımcı Kırsal Değerleme Çalışma Planı Topluluk düzeyi 110, ancak hedef grup farkında olmalıdır. Böyle bir kesinti zamanla sınırlandırılabilir. Genellikle 1-2 yıl yeterlidir ve komşu köyler gözle görülür şekilde ilerlemiş olacaktır. Bu şekilde motivasyon yeniden oluşturulabilir, böylece işbirliği yeniden ele alınabilir. Bu nedenle, mevcut kısmi uygulama planı çerçevesinde, proje köye karşı yalnızca sözleşmeden doğan bir yükümlülüğe sahiptir.

Uygulamaya Hazırlık

Katılımcı planlama sürecini başlatan ve sonuçlandıran bir projenin uygulamada da aktif olması garanti edilemiyorsa, özel önlemler alınmalıdır. Asgari bir amaç, ilk proje çalışması sırasında kalifiye olan yerli planlama kurumlarına daha fazla teknik hizmet sağlamak olmalıdır. Böyle bir durumda, tamamlayıcı ulusal veya uluslararası finansman ortaklarını belirlemek ve onları erken bir aşamada projeye dahil etmek çoğu zaman mümkündür. Bu ortaklara ideal koşullar sunulabilir ve mevcut finansman, kapsamlı bir hazırlık olmaksızın doğrudan uygulamada kullanılabilir. Bu, özellikle mali işbirliğinde bulunan birçok uluslararası bağışçının kendileri ve ortakları için dilemesi gereken bir durumdur.

5.3 Uygulama Stratejileri

Bir arazi kullanım planının etkin bir şekilde uygulanması, bölgedeki müdahaleci hükümet ve sivil toplum kuruluşlarının görevidir. Planlama projeleri bu uygulamayı teşvik etmeli ve teknik olarak desteklemelidir, örn. uygulama stratejilerinin, finansman kavramlarının ve süreç kontrol sistemlerinin geliştirilmesi. Bu hem adım adım hem de katılımcı bir süreçtir.

Uygulama stratejilerinin önemli unsurları

Karıştırma Önlemleri

Kısa vadeli ekonomik getiriye hedefleyen bireysel önlemlerin başlangıçta paydaşların ilgi alanı olduğuna şüphe yoktur. Uygulama planlanırken kısa, orta ve uzun vadeli etkili tedbirler ekonomik çekiciliklerine göre birbiriyle birleştirilmelidir. Bu nedenle, tüm "karlı" önlemler yalnızca başlangıçta veya yalnızca sonunda uygulanmayacaktır.

Doğrudan Uygulama

İlk aşamada, plan uygulamasına proje eşlik eder. Bu süreçte, uygulama yönetimiyle ilgili deneyimler kaydedilmekte ve daha fazla değerlendirme için işlenmektedir. Proje ortakları, uygulama görevleri için özel olarak hazırlanır.

Dolaylı Uygulama

Planlanan önlemlerin uygulanması ve ilgili izleme, proje tarafından yerel program ortaklarına (hükümet kuruluşları, STK'lar veya kendi kendine yardım grupları) mümkün olan en kısa sürede aktarılmalıdır. Tüm program ortaklarının katılması gereken periyodik değerlendirmeler, uygulama sırasında kazanılan deneyimlere dayalı ortak öğrenmenin temelini oluşturur. Ortakların güçlü ve zayıf yönleri belirlenebilir, iyileştirme önerileri hazırlanabilir ve ileri eğitim ihtiyacı tanımlanabilir. Ayrıca, sorumlulukların yeniden dağıtılması da mümkündür.

Merkezi Olmayan Uygulama

Seçilen planlama ve müzakere düzeylerinden bağımsız olarak, planın uygulanması her zaman yerel yapılar aracılığıyla merkezi olmayan bir şekilde organize edilecektir. Gerekirse dışarıdan destek verilebilir. Temel ulusal veya bölgesel direktifler bile, arazi kullanımında yerel olarak yapılan değişikliklere veya bazı istenmeyen arazi kullanım uygulamalarının sona erdirilmesine odaklanmıştır. Ancak bu, planın uygulanmasını garanti altına almak için organizasyonların ve kurumların yerel düzeyde kurulması, güçlendirilmesi veya koordine edilmesi gerektiği anlamına gelir. Ancak, ademi merkezîyetçilik her zaman ve her yerde yararlı değildir. Bu özellikle yasal girişimler için geçerlidir. Arazi kullanım planlama süreci sonucunda doğa koruma yasasının oluşturulması buna örnek teşkil etmektedir.

Katılımcı Uygulama

Yerel olarak planlanmış olan bu kurum, kuruluş ve yararlanıcı grup temsilcilerinin de diğer paydaşlarla birlikte AUP önlemlerini uygulamaları en uygun olacaktır. Arazi hukuku, geleneksel arazi kullanım düzenlemeleri vb. alanındaki "gizli" gündemleri hesaba katmak için bireylerin fikirleri (hane halkı, büyük aile), yerel genel konseptte uyarlandıktan sonra dikkate alınmalıdır.

Sektörel Uygulama

Uygulama, hem başlangıç hem de pilot aşamada sektörel olarak ve son olarak tüm alanda yerel ortaklar tarafından organize edilmelidir. Sorumlu makamlar, sektörel yönelimlerine göre uygulama ile görevlendirilir.

Uygulama Yönetimi

Geniş etkiler ancak etkin bir uygulama yönetimi ile sağlanabilir. Bu nedenle yayım, hem projenin pilot aşamasında hem de yerel ortaklar tarafından uygulama sırasında önemli bir rol oynamaktadır. Etkili arazi kullanım planlaması, katılımcı kuruluşların, grupların ve bireylerin yetenekleriyle yakından bağlantılıdır.

Uygulamada yer alan Katılımcıların bilgi birikimi

Bireysel bir önlemin uygulanması, çeşitli seviyelerde gruplarda bilgi birikimi gerektirir: hedef grup, teknik yayım hizmeti ve bölgesel ve ulusal düzeyde karar vericiler. Bu, bir koruma bölgesinin kurulması ve idaresinin yanı sıra arazi kaynakları yönetimindeki tedbirlerin geniş çaplı uygulanması için de geçerlidir. Uygulama yönetiminin danışmanlığına ek olarak, katılımcıların ihtiyaç ve kapasitelerine göre uyarlanmış uygulamaya yönelik eğitim ve ileri eğitim önlemleri de proje faaliyetleridir.

Uyumlu eylem

Planlama, etkilenen tüm alanlarda alınacak önlemlerin sıralı bir açıklamasıdır. Aynıısı uygulama için de geçerlidir: öngörülen müzakere ve koordinasyon adımları belirli bir sırayla

gerçekleştirilecektir. Örneğin, tarımda üretimi artırmaya yönelik planlanan faaliyetlerde, Uygulama Ortak Eyleminde yer alan Katılımcıların Sektörel Uygulama Uygulama Yönetimi Teknik Bilgisi 113 artan nakliye, depolama ve pazarlama maliyetleri dikkate alınabilir.

Yerel Kontrol Mekanizmaları

Yerel kontrol mekanizmaları, planlanan önlemlerin merkezi olmayan, katılımcı ve uyumlu bir şekilde uygulanmasını sağlamak için önemli bir araçtır. Çoğunlukla, bu mekanizmaların başlangıçta geliştirilmesi gerekir. Bu, böyle bir kontrol mekanizmasının ve ilgili testlerin geliştirilmesi için zaman gerektirir. Bu tür mekanizmalara örnek olarak, bir önlemin uygulanmasındaki faaliyetleri, katılımcıları, zamanı ve miktarı açıklayan görev defterleri veya genel bakış tabloları verilebilir. Bunlar kamuoyunda sergilenerek şeffaflık sağlanır.

Mahkumiyet ve Gönüllü Eylem

Her iki yön, inanç ve gönüllü eylem, arazi kullanım planlamasında temel ilkelerdir. Uygulamaya da kısıtlama olmaksızın ve hatta paydaşların programa katılımları için duyarlı hale getirilmesi sürecinde başvururlar.

Asgari Yasal Çerçeve

Teşviklerin ve tazminatların denetlenmesinin yanı sıra güvence altına alınması için yasal bir çerçeve gereklidir. Yasal çerçeve mümkün olduğunca basit ve şeffaf tutulmalıdır. Arazi kaynaklarını koruma önlemlerinin sürdürülebilirliğinin sağlanmasına katkıda bulunur.

Bir arazi kullanım planının uygulanması sırasında mevcut herhangi bir yasal çerçeve kullanılmalı ve dikkate alınmalıdır.

Bu, genel olarak bir fikir birliğine varmayı ve onu desteklemeyi kolaylaştırır. Örnekler aşağıdaki gibi verilebilir:

- Malezya'da Şehir ve Ülke Planlama Yasası;
- Tanzanya'daki Ulusal Arazi Kullanım Planlama Komisyonu, Parlamento Yasası;
- Tayland'da Arazi Geliştirme Yasası;
- Ruanda'da Toprak Koruma Yasası;
- Uruguay'da Toprak ve Su Koruma Yasası;
- Endonezya'da Arazi Toplulaştırma Yasası.

Önemli miktarda küçük arazi sahibi olan farklı ülkeler, arazi kullanım hakkı ve arazi kullanım planlarının uygulanması için özel araçlar geliştirmiştir. Endonezya'da, etkilenenlerin aktif katılımı ve yüksek plan onay oranları (% 85), planların uygulanması için bir ön koşul haline getirildi (1988 Arazi Toplulaştırma Yasası).

5.4 Planın Uygulanmasının Düzenlenmesi ve Finansmanı

Finansmana İlişkin Genel Hususlar ve Açıklamalar

Planlama sonuçlarının uygulanması ve/veya değerlendirilmesi, çevre, kırsal ve köy alanlarında önceki arazi kullanım modelinde otomatik olarak değişiklikler anlamına gelir. Bir planın kendi içinde bir amacı yoktur, ancak yararlı ve sürdürülebilir arazi kullanımına ulaşmak için bir araçtır; bir amaç değil, amaca ulaşmak için bir araçtır. Sonuç olarak, uygulama araçları yetersiz veya yetersiz ise, daha plan yapılmadan genel ilkeler üzerine bir tartışma yapılmalıdır. Uygun kararlar, mevcut veya potansiyel mali çerçeve temelinde alınmalıdır. Bu

güvenlik olmadan, iyi kurulmuş bir plan bile kısa sürede finansal darboğazlarla karşı karşıya kalacak ve tedbirlerin uygulanması mümkün olmayacaktır. Ayrıca, bir plan yapılmadan önce, uygulamanın organizasyonel ve kurumsal yönleri mutlaka düşünülmelidir. Bölge kurumlarındaki koşullar ve (devlet yetkililerinin) dikey yapısı, planlama ve uygulama için önemli koşulları temsil etmektedir. Planda hazırlanan tedbirlerin içeriği, kapsamı ve düzenlemeleri bu kurumsal koşulları dikkate almalıdır.

Bir mikro bölge için küçük ölçekli bir planın uygulanması konusunda mütevazı mali iddiaları olmasına rağmen, büyük ölçekli bir arazi kullanım planının en başından itibaren uygulanması için daha yüksek maliyetler beklenmelidir. Ayrıca, planların farklı karmaşıklığı da uygulama maliyetlerini etkiler.

Tipik küçük önlemler şunlardır:

- katılımcı arazi kullanım planlaması için eğitim ve yayım programları;
- yasal danışma;
- mikro-bölgesel kalkınma ve yatırım planlarının hazırlanması;
- planın yerel/bölgesel uygulamasını organize etmek için katılımcı yaklaşımlar;
- sulama şemalarında küçük müdahaleler (drenaj, küçük ölçekli sulama, içme suyu temini vb.)

Finansman Kaynakları

Potansiyel finansman kaynakları, genellikle ellerinde küçük bir yatırım fonu bulunan, yerel halkla iyi gelişmiş temasları olan ve nispeten hızlı ve idari problemler olmaksızın finansman sağlayan kırsal kalkınma projeleridir.

Ek kaynaklar yerel STK'lardan, sektörel bakanlıklardan veya kalkınma fonlarından gelir. Ancak, bu araçlar çok sınırlıdır ve çoğu zaman yalnızca ek finansman sağlayabilir. Genelde bunlar ikili veya çok taraflı kredi hatlarından beslenir. Örneğin, yol ve köprü inşası, nehirlerin barajlanması ve nehir kıyılarının uygulanması gibi daha büyük bir yatırımla bağlantılı önlemler, kısmen yüksek meblağlarda bireysel finansman gerektirmektedir. İki taraflı veya çok taraflı olarak finanse edilen özel projeler, özel kalkınma fonları veya uygun araçlara sahip bölgesel kuruluşlar ve sektörel Bakanlıklar bu önlemleri finanse edebilir. Arazi kaynaklarının korunmasına veya üretim kapasitesinin artırılmasına veya dengelenmesine yönelik ortak veya bölgesel yatırımlar ile ilgili olarak, paydaşlardan emek, malzeme veya sermaye şeklinde yararlanarak açık katılım yaygındır. Zorunlu olarak arazi kullanım planlarından kaynaklanan ve teknik olarak kapsamlı olan su rezervuarları inşa etmek veya milli parklar kurmak gibi büyük ölçekli yatırımlar büyük meblağlara mal olabilir. Genel olarak, bu maliyetler ikili veya çok taraflı mali işbirliği tarafından karşılanır veya dışarıdan finanse edilen sektörel veya bölgesel kalkınma programları tarafından beslenir. Arazi kullanım planlarının uygulanması için dikkate alınması gereken yatırım taleplerinden yola çıkarak resmi gerçekleştirme sorunu ortaya çıkmaktadır. Uygulama, bir çıkışla veya kapsamlı finansal araçlarla bağlantılıysa, önemli bir organizasyonel ve idari süreç söz konusudur. Bu ek görev, katılımcı kuruluşlardan yalnızca biri tarafından ek görev olarak gerçekleştirilemez. Yatırımların tamamlanmasından sorumlu kuruluş ek kapasiteler sağlamalıdır. Gerekirse proje, uygulayıcı kuruluşun kapasitesini ve motivasyonunu geliştirmek için hedefe yönelik bir eğitim ve ileri eğitim planlamalıdır. Planlama, uygulama, mali ve idari tamamlama sorumlulukları iki veya üç farklı kuruluş arasında bölünebilir. Bunu tek bir organizasyonda yoğunlaştırmak da mümkündür. Örneğin, planlama ajansı, uygulayıcı kuruluşun kendisi veya oluşturulacak yeni bir kurumsal yapı, tek bir yatırımın tam atamasını devralabilir. Prensip olarak uygulama, katılımcı kuruluşların sektörel yönelimlerine göre gerçekleştirilir. Temel ilke şudur: Bütünleşik bir şekilde birlikte planlayın, ancak sektörel olarak uygulayın.

Mevcut Kuruluşların Kullanımı

Planın uygulanması zaten mevcut bir kuruluş tarafından yapılmalıdır. Tercihen, aynı zamanda bir veya daha fazla ana plan bileşeninin mali ve organizasyonel tamamlanmasından sorumlu olmayan kuruluşlar seçilmelidir. Bu, iç düşmanlıkları önler ve kuruluş, program yönetiminin ana görevlerine konsantre olabilir. İdeal bir senaryoda, mevcut bölgesel kalkınma organları, önlemlerin uygulanmasında öncü işlevi üstlenir ve uygun koordinasyon mekanizmalarını (yönlendirme komitesi, bölgesel kalkınma konseyi) kurar. Halihazırda uygun bir kurulum yoksa, katılımcı kuruluşlardan biri bu görevleri üstlenmelidir. Genellikle, bu bir devlet otoritesi olmalıdır. Bu umut verici değilse, doğası gereği geçici olan yeni bir organizasyon oluşturulmalıdır. Bununla birlikte, gerekli organizasyonel, maddi, mali ve personel kapasitelerine sahip olmalıdır.

Sonunda hangi seçeneğin seçildiğine bakılmaksızın, tüm katılımcılar birlikte aşağıdakileri oluşturmalıdır:

- fonksiyonlar
- sorumluluklar
- planlama sistemleri
- koordinasyon sistemleri
- kontrol sistemleri
- yaptırım araçları ve mekanizmaları.

Küçük pilot önlemler veya güven oluşturmaya yönelik olanlar, yerel halk tarafından kendi kendine yardım grupları, kooperatifler, çiftçi örgütleri veya yerel STK'lar aracılığıyla gerçekleştirilebilir. Özel sektördeki şirketlerin veya bireysel yayımcıların bu bölümü devralması da mümkündür. Artan yatırımlar ve teknik karmaşıklık ile özel özel kurumlarla sözleşme yapmak mantıklıdır. Hükümetler veya özel uygulama kuruluşları daha sonra sürecin denetimine ve izlenmesine odaklanacaktır.

Lider Ajans

Tedbirleri yürüten sorumlu kuruluşların teknik ve idari gereksinimleri farklılık göstermektedir. Bu, hem bireysel kuruluşların niteliklerini incelemek hem de mümkün olan en verimli işbirliğini sağlamak için uygun inceleme ve değerlendirme araçlarının kullanılmasını gerekli kılmaktadır. Bu araçlar, aynı zamanda bireysel önlemleri uygulayan ve özel şirketler veya bireylerle yapılan sözleşmelerin akdedilmesini denetleyen sözde öncü kuruluş tarafından kullanılır. Planlama ve uygulamanın finansal ve kurumsal olarak tamamlanmasına yönelik karşılıklı bağımlılıklar ve tavsiyeler Şekil 5'te özetlenmiştir. Tedbirleri yürüten kuruluşlar, tamamlama mekanizmaları ve koşullar, finansal kaynaklar ve gereksinimler açısından kapsamın ne kadar geniş olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Bu aralık, son derece çeşitli yatırım gereksinimlerinin doğası ile açıklanabilir. Her bir vaka, işleyen koordinasyon ve kontrol mekanizmaları gerektirir. Planlama ve uygulanması, bireysel görevler devredildiğinde ve verildiğinde umut verici görünmektedir. Öncelikli muhatap, çalışır durumda olmak kaydıyla özel sektördür. Bu durumda da sorumluluklar bir sözleşmede belirlenmelidir. Devlet rolünü standardizasyon, planlama, finansman ve kontrol işlevlerine indirger.

5.5 İzleme ve Değerlendirme (İ&D) ile Plan Uygulamasının Kontrol Edilmesi

Gerek organizasyon ve yönetim açısından bağımsız bir yapı olan proje, gerekse katılan ortak kuruluşlar ve planlama ve uygulamada çalışan diğer tüm gruplar, işleyen kontrol araçlarına ihtiyaç duymaktadır. Planlanan önlemlerin uygulama sürecine eşlik edebilmeli, kontrol edebilmeli, değerlendirebilmeli ve gerekirse düzeltebilmelidirler. İzleme ve Değerlendirme, dikkat gerektirir ve işin yanı sıra maliyetlere de neden olur. Arazi kullanım planlamasının

önemli bir rol oynadığı projelerde İ&D'nin özel taleplerini karşılamak için test edilmiş sadece birkaç konsept vardır.

Bir izleme ve değerlendirme sistemi, proje yönetimine aşağıdakiler hakkında bilgi sağlamalıdır:

- projenin hangi fiziksel uygulama derecesine ulaştığı;
- önceki müdahalelerin yararlanıcı nüfus üzerinde ne tür ekolojik, sosyal ve ekonomik etkileri oldu;
- "yerli ortağın vasıflandırılması" ve diğer ortakların işbirliği içinde olması için halihazırda alınmış olan önlemler;
- sürecin neden olduğu maliyetler.

İzleme ve değerlendirmeyi kullanmanın ön koşulu, ilişkili olabileceği bir temelin mevcudiyetidir. Bu temel, hazırlanmış olan arazi kullanım planıdır ve İ&D sistemi, bunun uygulama sürecini etkilemelidir. Bu nedenle, sadece izleme ve değerlendirme değil, planlama, izleme ve değerlendirme (PM&D) hakkında da konuşulmalıdır. Önceki bölümlerde arazi kullanım planlamasına ilişkin ayrıntılı tartışmayı, izleme ve değerlendirmeye odaklanan paragraflar izleyecektir.

Konsept ve İ&D Organizasyonu

Toplanacak veri ve bilgilerin içeriğini, sıklığını ve kapsamını belirlerken, çoğu zaman gerçek gereksinimlerin çok ötesine geçilir. Bu, hem deneyim eksikliğinden hem de izleme ve değerlendirme göstergelerinin bazen tanımlanmasının zor olmasından kaynaklanmaktadır. Tüm proje faaliyetlerini izlemeyi amaçlayan bir İzleme ve Değerlendirme yaklaşımı konusunda uyarılmalıdır. Genellikle böyle bir yaklaşım uygulanamaz veya hızla bir "İ&D yorgunluğuna" gelir, yani er ya da geç sonlandırılır.

Ek Veri ve Bilgilerin Toplanması

Veri ve bilgilerin toplanma sıklığı bile çoğu zaman alıcıların işleme kapasitesini aşıyor. Aylık ve hatta haftalık olarak sadece çok az bilgi gereklidir. Çoğu zaman, her 3, 6 veya 12 ayda bir toplama yeterlidir.

Ek Veri ve Bilgilerin Toplanması 119 İklim, erozyon ölçümleri veya büyüme sonuçları hakkındaki veriler gibi teknik alandan elde edilen verilerin bir İ&D çerçevesinde kesinlikle yeri yoktur. Ayrı ayrı kaydedilirler. Sonuçlar özet bir biçimde proje yönetimine verilir (çevresel izleme). Örneğin belirli önlemlerin sosyal etkileri hakkında, nesnel odaklı ve daha derinlemesine analiz gerektiren veriler, özel çalışmalarda daha iyi detaylandırılır. Bu amaç için gerekli uzmanlık projede mevcut değilse, bu ihtiyaç proje dışından uzmanlar tarafından daha büyük aralıklarla (1-3 yıl) karşılanabilir. Ekolojik izleme, uydu görüntüleri veya hava fotoğrafları desteğiyle veya bir dizi nokta çalışmasında her 4 ila 5 yılda bir çapraz yürüyüşler gibi yollarla organize edilebilir. Bu tür bir dış yardım sonlandırıldığında, ekolojik izleme 5 ila 10 yıllık bir süre boyunca sürdürülmelidir.

Bilinçli Kısıtlama

Her halükarda bunaltıcı olan veri ve bilgi akışı, izleme ve değerlendirme için düzenli veri toplama kapsamında bilinçli olarak sınırlandırılmalıdır. Bu amaç için on ila on beş anahtar veri yeterlidir. Veri seçimi için standartlaştırılmış ve genel olarak bağlayıcı bir tavsiye yoktur, ancak deneyimli dış uzmanlara danışılarak vakadan vakaya belirlenmelidir.

Analiz ve Sonuçları

İzleme ve değerlendirmenin sıklıkla gözlemlenen bir zayıflığı, toplanan veri ve bilgilerin analitik olarak işlenmesinin olmamasıdır. Böylece aktarılan şekil tabloları kullanılmadan kalır, İ&D sistemi bir "veri mezarlığı" haline gelir. Toplanan verilerden projeye ilgili bilgileri derlemek önemli miktarda uzmanlık bilgisi ve zaman alır. Ancak proje yönetiminin çoğu zaman ne bir uzman bilgisi vardır ne de bunun için zamanı vardır. Bunun doğrudan bir sonucu, kullanıcılar (ortak kurumlar dahil) ve proje yönetiminin düzeltici adımları atamaması ve hem zaman hem de teknik açıdan gerekli müdahalelerin başarısız olmasıdır. Bu nedenle toplanan verilerin analitik olarak işlenmesi, izleme ve değerlendirmenin gerekli bir bileşenidir. Veriler, tavsiyeler veya uyarılar da içerebilen kısa bir rapor halinde sunulmalıdır. Bu tür raporları düzenlemek ve şeklini belirlemek proje yönetiminin veya ilçe düzeyindeki devlet yetkililerinin görevidir.

Bir izleme ve değerlendirme sistemini uygulamaya koyma adımları

İzleme ve Değerlendirmeye dayalı eşlik eden bir kontrol için aşağıdaki süreç ve ön koşullar oluşturulmalıdır:

1. Hedeflerin, sonuçların, faaliyetlerin ve miktarların bir taslağının tüm katılımcılarla birlikte tartışıldığı ve koordine edildiği bir planlama belgesinin (gerekli açıklamaları içeren arazi kullanım planı) mevcudiyeti;
2. Katılımcılar arasında koordine edilen ve üzerinde anlaşmaya varılan bir organizasyon belgesinin sunulması (rol dağılımı; para şeklinde ek destek; malzeme ve işgücü; yetkinlik; zaman planlaması);
3. Her bir düzey için gerekli bilgileri ve bunların göstergelerini ve ayrıca veri toplama ayrıntılarını (ne zaman, kim tarafından, nitelik, nicelik, analiz, sunum) önermek;
4. Proje yönetimi için geri bildirim ve uygulama mekanizmalarının ve proje yönetimi tarafından uygun müdahalelerin ve düzeltmelerin belirlenmesi;
5. Proje tarafından yapılan değişiklikler için referans olarak projenin başında bir temel oluşturmak.

Araçlar ve temel göstergeler

Sistemin talepleri ve buna bağlı olarak alınacak kararlar her düzeyde farklı olduğu için araç ve göstergelerin de uyarlanması gerekmektedir. Seviyeler arasında uyumlu olmalıdır.

Topluluk Düzeyi

Toplumsal düzeyde, elle doldurulacak formların kullanılması tercih edilir. Latin Amerika'dan, "konuşan haritaların" ("mapas parlantes") dinamik/periodyk kendi kendine teşhis ve arazi kullanımındaki değişikliklerin belgelenmesi için çok yararlı bir araç olduğu kanıtlanmıştır.

Bölge düzeyi

Elle yazılmış izleme sayfaları ("fichas de seguimiento") veya bunların bir toplamı, uygulama düzeyi hakkında bilgi vermek ve daha yüksek örneklere iletmek üzere işlenmek üzere bir analiz amacıyla veri taşıyıcılarına aktarılabilir. Sonuçları "yukarıdan" talimatları beklemeden doğrudan yerinde uygulayabilen katılımcı bir analiz yöntemi oluşturulmalıdır.

Proje Seviyesi

Proje yönetimi düzeyindeki araçlar, toplu verilerin analizine yöneliktir. Bunlar, planda belirlenen hedefler kümesine atıfta bulunur. Girdi (personel, zaman, malzeme) ile Araçlar ve temel göstergeler Topluluk Düzeyinde İlçe Düzeyinde Proje Düzeyinde çıktı arasında dengeli bir ilişki göz önüne alındığında, elektronik veri işlemenin sunduğu fırsatlar kullanılmalıdır. İ&D sisteminde, çeşitli seviyelerde uygulanacak göstergeler, hem arazi kullanım planlaması hem de üstün planlama (örneğin ROPP) direktiflerine bağlıdır. Göstergeler alanlar (hektar, km kare vb.), arazi kullanım türü (mera, orman, koruma alanı, nadas, yerleşim, sanayi vb.), verim, sosyal hedefler, arz derecesi vb. ile ilgili fiziksel verilere atıfta bulunur. Cinsiyet özelinde izlenmelidir. Göstergeleri seçerken ve tanımlarken katı formülasyon kurallarını sıkı bir şekilde uygulamak önemlidir. Bir gösterge, gözlem nesnesini, niceliği, niteliği ve ayrıca yer ve zaman açısından kısıtlamaları dikkate alınmalıdır. "Sert" göstergelere ek olarak, "yumuşak" veya öznel göstergeler, özellikle daha düşük planlama seviyelerinde giderek daha fazla entegre edilmektedir. Topluluk temsilcileri, grupların kadın konuşmacıları ve kilit kuruluşların temsilcileri, fiziksel verilerin niteliksel bir bağlamda bütünleştirilmesini mümkün kılan önemli bilgiler sunar. Gözlenen öğenin sosyal ayarları hakkında bilgi sağlarlar.

Veri toplama ve doğrudan takip

Genellikle ilçe ve topluluk düzeyinde, hazır bir program veya formül kullanılır ve mevcut uygulama durumu, maliyetler ve doğrudan tespit edilebilir etkiler kaydedilir ve proje yönetimi seviyesine iletilir. Araçların genel konsepti, amaçları ve uygulanması konusunda uygun bir eğitim özellikle topluluk düzeyinde gereklidir. Bunun amacına yönelik bir anlayış yoksa, bu tür araçlar in situ devlet kontrolü olarak yanlış anlaşılacaktır. Veriler ve bilgiler tahrif edilecek veya araçlar hiç uygulanmayacaktır. Yönetim düzeyinde, alınan veriler de hazırlanmış bir araç kullanılarak analiz edilecek ve bir araya getirilecektir. Derhal alınması gereken önlemler uygulanmakta ve ilgili belgeler, uygun notlarla birlikte ilçe veya bölge düzeyine iletilmektedir. Bilginin alıcıları ve kullanıcıları açıkça tanımlanmalıdır: hedef gruplar, bölge konseyleri, kalkınma konseyleri veya diğer kuruluşlar. "Alt" seviyelerin yalnızca "veri toplama işlevi" yoktur. Yetkilerine bağlı olarak yatay ve dikey hatlarda yer alan organların kararlarını veya talep kararlarını da alırlar. Plan uygulamasının organize edilmesinde, aşağıdaki unsurlar oluşturulmalıdır: sorumlu taraflar, farklı seviyeler için direktif yayınlama yetki ve yetkisi, katılımcı kuruluşlar ve planlama, koordinasyon ve kontrol yetkilileri.

Süreçler nasıl ölçülür

Fiziksel faktörleri ölçmek ve finansal veya maddi sonuçları izlemek uzun bir süreçtir, ancak metodik olarak yapılırsa nispeten kolaydır. Ancak bu sonuçlara götüren süreç, sonuçların kendisi kadar önemlidir. Hangi araçlar, araçlar ve stratejiler kullanılarak sonuçlara nasıl ulaşıldı? Son olarak, elde edilen sonuçların sürdürülebilirliği de sürece bağlıdır. Ancak bir süreç nasıl değerlendirilebilir? Proje ziyaretlerinin, kontrollerinin veya değerlendirmelerinin önemli bir zayıflığı, yalnızca zamanında kontrollerin mümkün olmasıdır. Bir projedeki sürecin önemli boyutu bu nedenle ya hiç kaydedilemeyebilir ya da sadece yetersiz olabilir. Gelecekte, hem bu süreçleri değerlendirebilmek hem de genişletilmiş bir izleme sisteminde daha iyi değerlendirebilmek için ek araçlara ihtiyaç duyulacaktır.